

отъ националното събрание, въ течението на зимата презъ 1789 година.

Господарскитъ сѣдове, кралскитъ трибунали, парламентитъ, въобще, всичкитъ сѣдебни учреждения на старата монархия били унищожени, послѣ юлскитъ дни на 1789 год. и послѣ нощното заседание отъ 4 къмъ 5 августъ; тѣзи учреждения тѣсно свързани съ общия строй на феодалното господарство, изгубили всичката си сила, но понеже националното събрание успѣло да създаде нова система сѣдоустройство и сѣдопроизводство чакъ въ октомврий 1790 година, то Франция по много отъ година била безъ сѣдове, и това обстоятелство, разумѣва се, не можало да съдѣйствува за въдворението на спокойствието и законността. Унищожението на парламентитъ и въвежданието на нови сѣдове на-товарило господарството съ нови значително голѣми расходи и увеличили суммата на господарствения дългъ. Тѣй като мѣстата въ парламентитъ били продадени отъ старата монархия на вѣчно или потомствено владѣние, то като унищожавали парламентитъ, трѣбвало да прекупатъ тѣзи мѣста, и суммата, която трѣбвало да заплатятъ, на парламентскитъ съвѣтници и на владѣлцитъ на наследственитъ мѣста по другитъ сѣдове, дохождала до 350 милиона. Освѣнъ това, новитъ сѣдове, по най умѣрена смѣтка, трѣбвало да струватъ по скѣпно отъ старитъ; парламентския съвѣтникъ ся удовлетворявалъ съ твърдъ незначителна плата, защото ималъ предъ видъ, първо, наследственността на длъжността си, второ, политическото ѣ влияние, и трето,